

บทที่ 5

บทสรุป

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายของการศึกษา เพื่อศึกษา บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา และเพื่อเปรียบเทียบ บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดพิษณุโลก ของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษา ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 24 โรงเรียน ครูผู้สอนจำนวน 398 คน คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 260 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการ ศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดพิษณุโลก จำนวนทั้งสิ้น 196 คน และ 155 คน ตามลำดับ

เครื่องมือที่ใช้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม ลักษณะตรวจสอบรายการ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป วิเคราะห์ค่าสถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษารoles บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษารoles บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การสนับสนุนงานวิชาการแก่ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบัน ที่จัดการศึกษา สรุปเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนและ คณะกรรมการสถานศึกษาเกี่ยวกับบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ชั้น พื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดพิษณุโลก โดย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูมีความรู้ในการจัดทำ หลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารประเมินการใช้หลักสูตร และนำผลการประเมินมาพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมาก

1.2 ด้าน การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนและ คณะกรรมการสถานศึกษาเกี่ยวกับบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาชั้น พื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดพิษณุโลก โดย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้บริหารควบคุม กำกับให้การจัดตารางการสอนของ ครูเป็นไปตามความเหมาะสมของครู อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้บริหาร ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอน ผลการเรียนรู้ ตามความคิดเห็น ของครูผู้สอนและ คณะกรรมการสถานศึกษาเกี่ยวกับบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาชั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดพิษณุโลก โดย ภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูวัดผลและ ประเมินผลตามสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารควบคุม ติดตาม การประเมินผลและนำผลการประเมินมาพัฒนากระบวนการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามความคิดเห็น ของครูผู้สอนและ คณะกรรมการสถานศึกษาเกี่ยวกับบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาชั้น พื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดพิษณุโลก โดย ภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนให้ครู เข้ารับการอบรม เกี่ยวกับ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารจัดให้มีคู่มือ /เอกสารเพื่อประกอบการจัดทำ การวิจัยให้แก่บุคลากรในโรงเรียน อยู่ใน ระดับมาก

1.5 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนและ คณะกรรมการสถานศึกษาเกี่ยวกับบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดพิษณุโลก โดย ภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารจัดหาวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนมาอำนวยความสะดวกแก่ครู อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารมีการควบคุม กำกับ ให้ครูได้ใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา อยู่ในระดับมาก

1.6 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ตามความคิดเห็น ของครูผู้สอนและ คณะกรรมการสถานศึกษาเกี่ยวกับบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดพิษณุโลก โดย ภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารจัดหาหนังสือให้มีในห้องสมุดตามความต้องการของครูและนักเรียนและผู้บริหารส่งเสริมให้มีการจัดแหล่งเรียนรู้ ทั้งในและนอก โรงเรียน อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดแหล่งเรียนรู้ ทั้งในและนอกสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

1.7 ด้านการนิเทศการศึกษา ตามความคิดเห็น ของครูผู้สอนและ คณะกรรมการสถานศึกษาเกี่ยวกับบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดพิษณุโลก โดย ภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารเสนอวิธีการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรคของการนิเทศภายใน อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารเสนอวิธีการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรคของการนิเทศภายใน อยู่ในระดับมาก

1.8 ด้านการแนะแนวการศึกษา ตามความคิดเห็น ของครูผู้สอนและค ณะกรรมการสถานศึกษาเกี่ยวกับบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารประสานกับหน่วยงานอื่นเพื่อแนะแนวให้แก่ผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ผู้บริหารอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการ แนะแนวให้กับครู ในโรงเรียน อยู่ในระดับมาก

1.9 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ตามความคิดเห็น ของครูผู้สอนและ คณะกรรมการสถานศึกษาเกี่ยวกับบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดพิษณุโลก โดย ภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารส่งเสริมให้มีการรายงานการประเมินตนเองต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพภายในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

1.10 ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ประชาชน ตามความคิดเห็น ของครูผู้สอนและ คณะกรรมการสถานศึกษาเกี่ยวกับบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดพิษณุโลก โดย ภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ระหว่างบุคคล ครอบครัว ชุมชนและท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารวางแผนในการสนับสนุนงานวิชาการแก่ประชาชน อยู่ในระดับมาก

1.11 ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น ตามความคิดเห็น ของครูผู้สอนและ คณะกรรมการสถานศึกษาเกี่ยวกับบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดพิษณุโลก โดย ภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารจัดระบบในองค์กรให้มีความเหมาะสมในการใช้เป็นสถานที่ประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับองค์กรต่างๆทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ และผู้บริหารแต่งตั้งบุคลากรให้มีหน้าที่ในการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น อยู่ในระดับมาก

1.12 ด้านการสนับสนุนงานวิชาการแก่ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันจัดการศึกษา ตามความคิดเห็น ของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาเกี่ยวกับบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารแต่งตั้งบุคลากรผู้มีความรู้ความสามารถให้มีหน้าที่ประสานให้เกิดความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาของบุคคลครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาของบุคคลครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบัน สังคมอื่นที่จัดการศึกษา อยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดพิษณุโลก สรุปได้ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษา ขนาดเล็ก จังหวัดพิษณุโลก มีเพียงด้าน การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 เปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดพิษณุโลก ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณารายข้อ ทุกข้อ ครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษามีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 เปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาราย ข้อ ทุกข้อ ครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษามีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 เปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาราย ข้อ ทุกข้อ ครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษามีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 เปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาราย ข้อ ทุกข้อ ที่ครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษามีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.6 เปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณารายข้อ ทุกข้อ ครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษามีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.7 เปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาราย ข้อ ทุกข้อ ที่ครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษามีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.8 เปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ด้านการนิเทศการศึกษา โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาราย ข้อ ทุกข้อ ครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษามีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.9 เปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ด้านการแนะแนวการศึกษา โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาราย ข้อ ทุกข้อ ครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษามีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.10 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาราย ข้อ ทุกข้อ ครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษามีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.11 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณารายข้อ ทุกข้อ ครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษามีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.12 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อ 1 ผู้บริหารวางแผนร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น และ ข้อ 3 ผู้บริหารแต่งตั้งบุคลากรให้มีหน้าที่ในการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่นที่ครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษามีความ มีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.13 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ด้านการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณารายข้อ ทุกข้อ ครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษามีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดพิษณุโลก ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ศึกษาพบประเด็นที่สำคัญ สามารถนำมาอภิปรายผล 12 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

และจากการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากการที่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดให้สถานศึกษาขึ้นพื้นฐานจัดทำ สารของหลักสูตรที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและให้สถานศึกษาพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมีแนวปฏิบัติซึ่งกระทรวงศึกษาธิการกำหนด กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 34) ซึ่งจากแนวปฏิบัติที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ผู้บริหารจะต้อง สนับสนุนให้ครูมีความรู้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา จัดหาคู่มือ แนวการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา มา บริการแก่ครู ร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง วิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งของโรงเรียนเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ ของโรงเรียน ประเมินการใช้หลักสูตรและนำผลการประเมินมาพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง นิเทศการใช้หลักสูตร ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรและนำผลการประเมินมาพัฒนา หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง และดำเนินงานตามวัตถุประสงค์เป้าหมายของพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542

2. ด้าน การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

และจากการ เปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจาก การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้เป็นหน้าที่หลักและ สำคัญของบุคลากรทางการศึกษา สอดคล้องกับ ธเนศ ขำเกิด (2541 : 28) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ว่าความสำคัญของการเรียนรู้ไม่ได้อยู่ที่ตัวเนื้อหา แต่อยู่ที่กระบวนการเรียนรู้ (Process) เป็นการเรียนรู้วิธีที่เรียน (Learn how to learn) และคุณลักษณะของบุคคลแห่งการ เรียนรู้ที่เป็นผลผลิตจากกระบวนการ

ดังกล่าวคือ การเป็นบุคคลที่มีนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีวิธีการ เรียนรู้ที่เป็นระบบ มีทักษะทางสังคม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น มีทักษะการสื่อสาร มีทักษะในการแก้ปัญหาได้ ในทุกสถานการณ์ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

3. ด้านการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอน ผลการเรียนรู้ ตามความคิดเห็น ของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

และจากการ เปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการ สถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากการวัดผลและประเมินผล เป็นกระบวนการหรือกิจกรรมทางวิชาการที่จะทำให้ทราบว่าการดำเนินกิจกรรม การเรียนการสอน บรรลุผลตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด มีปัญหา อุปสรรค ข้อบกพร่อง และ ข้อจำกัด ในเรื่องใดอย่างไร อันจะเป็นแนวทางไปสู่การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวทางในการปฏิบัติในด้านการวัดผลและประเมินผลของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ .2546 : 35) จากแนวทางในการปฏิบัติในด้านการวัดผลประเมินผลดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ผู้บริหาร จะต้องดำเนินการวางแผนและกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผล ร่วมกับครู และฝ่าย วิชาการ ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ครูเกี่ยวกับ การวัดผลและประเมินผลให้เป็นไป ตามแนวทางของ หลักสูตร วัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง จัดประชุมอบรมเพื่อให้ครูมีความรู้ ความสามารถในการ สร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผล และควบคุมติดตามการประเมินผลและ นำผลการประเมิน มาพัฒนากระบวนการเรียนการสอน

4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามความคิดเห็น ของครูผู้สอนและ คณะกรรมการสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

และจากการ เปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการ สถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจาก การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษามีความสำคัญและความจำเป็นเป็นอย่างยิ่งที่ ผู้ปฏิบัติกรในสถานศึกษาโดยเฉพาะ อย่างยิ่งจะต้อง มีความรู้เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับ สุกัน เทียนทอง (2546 : 29) ได้กล่าวถึง การวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษาว่าการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษามีขอบเขตอยู่ที่การแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ และหลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐานได้กำหนดแนวทางในการพัฒนา ศักยภาพ ให้ครูมีความเป็นผู้นำทางวิชาการปฏิบัติหน้าที่ โดยใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ ให้ครูสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของ

กระบวนการเรียนรู้ และให้สามารถศึกษา ค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับ กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้อง กับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24 (5) ให้สถานศึกษาส่งเสริมให้ ครูผู้สอนสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ เรียนรู้ มาตรา 30 ให้สถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ มาตรา 67 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและ พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาโดยมี ครูเป็น ผู้ปฏิบัติการวิจัย เรียกว่า ครูนักวิจัย (Teacher as Researcher) ซึ่งจะต้องมีพันธกิจ (Mission) ที่จะต้องค้นหา คำตอบเพื่อแก้ปัญหาต่อไป และกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางในการปฏิบัติการวิจัยเพื่อ พัฒนาคุณภาพการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ.2546: 35) จากแนวทางการปฏิบัติในการวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาดังกล่าวจึงเป็นหน้าที่ของ ผู้บริหารจะต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ครู เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา สนับสนุนสื่อและอุปกรณ์เพื่อใช้ในการ วิจัย ให้ครูทำการวิจัยเพื่อพัฒนาด้านการศึกษา จัดให้มีคู่มือ/เอกสารเพื่อประกอบ การจัดทำ วิจัยให้แก่บุคลากรในโรงเรียน และสนับสนุนให้ครู นำเสนอผลงาน การวิจัย ต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

5. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ตามความคิดเห็น ของ ครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

และจากการ เปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการ สถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้าน การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจาก การที่ สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กล่าวถึงสื่อการสอนว่า เป็นสิ่งที่สำคัญ อย่างยิ่งที่จะช่วยให้ นักเรียนเกิดความสนใจ และเกิดการเรียนรู้ในบทเรียนได้รวดเร็วยิ่งขึ้น (สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2528: 28) และกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางใน การปฏิบัติในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ .2546 : 36) ซึ่งผู้บริหารจะต้องสำรวจความต้องการของครูในการใช้วัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน การสอน จัดหาวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนมาบริการอำนวยความสะดวก แก่ ครู ส่งเสริมให้ครูได้มีการคิดค้นและผลิตวัสดุสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา และ ควบคุม กำกับ ให้ครูได้ใช้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

6. ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ตามความคิดเห็น ของครูผู้สอนและค ณะกรรมการสถานศึกษาโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

และจากการ เปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากการที่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้ให้ความสำคัญกับแหล่งเรียนรู้ไว้หลายประการดัง ที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 25 ที่ได้กล่าวถึงหน้าที่ของรัฐว่า “รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน หอศิลป์ พิพิธภัณฑ์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะอุทยานวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ศูนย์กีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างเพียงพอ” และมาตรา 29 คือ “ให้สถานศึกษาร่วมกับ บุคคล ครอบครัวยุวมชน องค์กรชุมชน องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยการจัดการกระบวนการ เรียนรู้ ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆรวมทั้งหาวิธี การสนับสนุนให้ มีการแลกเปลี่ยน ประสพการณ์การพัฒนาระหว่างชุมชน ” และกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางในการปฏิบัติการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ .2546:36) ซึ่งจากแนวทางการปฏิบัติการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ดังกล่าวมา ผู้บริหารต้องจัดหาหนังสือให้มี ในห้องสมุดตามความต้องการของครูและนักเรียน ส่งเสริมให้มีการจัดแหล่งเรียนรู้ ทั้งในและ นอกโรงเรียน ส่งเสริมให้นักเรียน เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในและนอกโรงเรียน และส่งเสริมให้ชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา

7. ด้านการนิเทศการศึกษา ตามความคิดเห็น ของครูผู้สอนและ คณะกรรมการสถานศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

และจากการ เปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจาก การนิเทศการศึกษาเป็นการช่วยพัฒนางานวิชาการเพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาการจัดการศึกษาในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรและ วิธีดำเนินการสอน การนิเทศเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ผู้บริหารใช้พัฒนางานวิชาการของโรงเรียน สอดคล้องกับแนวทางในการปฏิบัติในการนิเทศการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ .(2546: 36) ซึ่งจากแนวทางการปฏิบัติในการนิเทศศึกษาดังกล่าวมา

ผู้บริหารจะต้องส่งเสริมการ นิเทศภายในแบบกัลยาณมิตร เพื่อช่วยเหลือครูเกี่ยวกับการจัดการ เรียนการสอน เสนอวิธีการ วิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคของการนิเทศภายในโรงเรียน จัดให้มีการนิเทศ โดยการมีส่วนร่วมของ ผู้เกี่ยวข้อง และส่งเสริมให้ครูนำผลงานจากการนิเทศภายในมาปรับปรุงและ พัฒนาการเรียน การสอน

8. ด้านการแนะแนวการศึกษา ตามความคิดเห็น ของครูผู้สอนและค ณะกรรมการ สถานศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

และจากการ เปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการ สถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการแนะแนว การศึกษา โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากการแนะแนวการศึกษาเป็นหัวใจสำคัญ ในการจัดการศึกษาและเพื่อให้การดำเนินการแนะแนวในโรงเรียนประสบผลสำเร็จและบรรลุผล สอดคล้องกับ แนวทางในการปฏิบัติในการแนะแนวการศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ ให้ จัดระบบการแนะแนวทางวิชาการและวิชาชีพภายในสถานศึกษา โดยเชื่อมโยงกับระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนและกระบวนการเรียนการสอน ดำเนินการแนะแนวการศึกษาโดยความร่วมมือ ของครูทุกคนในสถานศึกษา ติดตามและประเมินผลการจัดการระบบและกระบวนการแนะแนว การศึกษาในสถานศึกษา ประสานความร่วมมือ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ด้านการแนะ แนว การศึกษากับสถานศึกษาหรือเครือข่ายแนะแนวภายในเขตพื้นที่การศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ .(2546: 36) ซึ่งจากแนวทางในการปฏิบัติการแนะแนวการศึกษาดังกล่าวมา ผู้บริหารจะต้องอบรมให้ ความรู้เกี่ยวกับการแนะแนวให้กับครูในโรงเรียน ส่งเสริมให้บุคลากรจัดทำ ข้อมูลนักเรียนรายบุคคลจัดหางบประมาณสนับสนุนงานแนะแนว ในโรงเรียน ประสานกับ หน่วยงานอื่นเพื่อ เน้นแนวให้แก่ผู้เรียน และสนับสนุนให้ครูในโรงเรียนเป็นบุคคลแห่งการแนะแนว

9. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ตามความคิดเห็น ของ ครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

และจากการ เปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการ สถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบ ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจาก การที่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (อ้างในสถาบันส่งเสริมการประเมินคุณภาพและ มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ , 2545: 3) ได้กำหนดให้โรงเรียนจัดทำระบบประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ทั้งการประเมินคุณภาพภายใน และการประกันคุณภาพภายนอก ในหมวด 6 มาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษา จัด

ให้มีระบบการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษา ที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงาน ต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและ มาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก และเพื่อให้การพัฒนาระบบ ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาประสบผลสำเร็จและบรรลุผลดังเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 และกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทาง ในการปฏิบัติการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ .2546: 37) ซึ่งจากแนวทางในการปฏิบัติ ในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ดังกล่าวมา ผู้บริหารจะต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา จัดระบบการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา วางแผน การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และร่วม กับ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจัดทำกรประกันคุณภาพภายใน

10. ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ประช มชน ตามความคิดเห็น ของ ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

และจากการ เปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจาก การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชนเป็นสิ่งที่สถานศึกษาควรที่จะประสานให้ความร่วมมือกับสถาบัน องค์กรต่าง ๆ เพื่อให้เกิด ความร่วมมือในการให้ความรู้แก่คนในชุมชนอันเป็นแนวทางที่จะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็ง ให้แก่ชุมชน เมื่อชุมชนเข้มแข็งก็ทำให้การจัดการศึกษา ในสถานศึกษาดำเนินไปด้วยความราบรื่น ก่อให้เกิดความร่วมมือทั้งทรัพยากร และงบประมาณ สอดคล้องกับแนวปฏิบัติในการส่งเสริมความรู้ และสอดคล้องกับ แนวปฏิบัติในการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน ของกระทรวงศึกษาธิการ(กระทรวงศึกษาธิการ .2546 : 38) จากแนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการดังกล่าวมา ผู้บริหารจะต้องศึกษา และสำรวจความต้องการสนับสนุนงานวิชาการแก่ประชาชน วางแผนในการสนับสนุนงานวิชาการ แก่ประชาชน ส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทาง วิชาการของสถานศึกษา มีการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ระหว่างบุคคล ครอบครัว ชุมชนและท้องถิ่น ตลอดจนจัดบุคลากร ในโรงเรียนให้มีหน้าที่ประสาน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ระหว่างบุคคล ครอบครัว ชุมชนและท้องถิ่น

11. ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น ตามความคิดเห็น ของครูผู้สอนและ คณะกรรมการสถานศึกษาโดย ภาพรวม อยู่ใน ระดับมาก อาจ เนื่องจาก ในยุคปัจจุบัน เป็นยุคที่มีความเจริญทางด้านเทคโนโลยีโดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศ การประสาน ความร่วมมือในด้านวิชาการกับสถานศึกษาอื่นทำให้นักเรียนและบุคลากร ในโรงเรียนได้รับความรู้ ที่กว้างขวางขึ้นเพราะการร่วมมือทางวิชาการเป็นการแบ่งปันสื่อ และองค์ ความรู้ต่างๆ สอดคล้องกับ แนวปฏิบัติในการประสานความร่วมมือในการพัฒนา วิชาการกับ สถานศึกษาอื่น (กระทรวงศึกษาธิการ .2546 : 38) ซึ่งจากแนวปฏิบัติในการประสานความร่วมมือ ในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น ดังกล่าวมาทำให้ทราบว่า ผู้บริหารจะต้องวางแผนร่วมกับ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของการประสานความร่วม มือในการพัฒนาวิชาการกับ สถานศึกษาอื่น สร้าง เครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับ องค์กรต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ แต่งตั้งบุคลากรให้มีหน้าที่ในการประสาน ความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น และจัดระบบในองค์กรให้มีความเหมาะสม ในการใช้เป็นสถานที่ประสานความร่วมมือในการ พัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น

จากการ เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษา ต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการประสานความร่วมมือในการ พัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น โดยภาพรวม แตกต่างกัน โดยเฉพาะ ข้อ 2 ผู้บริหารสร้าง เครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับองค์กรต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ข้อ 4 ผู้บริหารส่งเสริมบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการประสานความร่วมมือในการ พัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น และ ข้อ 5 ผู้บริหารจัดระบบในองค์กรให้มีความเหมาะสมใน การใช้เป็นสถานที่ประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น อาจเนื่องจาก การขาดการวางแผนร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับ สถานศึกษาอื่น

12. ด้านการสนับสนุนงานวิชาการแก่ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันจัดการศึกษา ตามความคิดเห็น ของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

และจากการ เปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจาก การส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่ ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบัน อื่นที่จัดการศึกษาเป็นหน้าที่ของโรงเรียนที่จะให้การสนับสนุนเป็นอย่างยิ่งสอดคล้องกับ คำรุง จันทวานิช (2546 : 20) กล่าวว่า โรงเรียนที่สมบูรณ์แบบนั้นต้องเป็นโรงเรียนที่สามารถเป็นแบบอย่างในการให้ความช่วยเหลือชุมชนและโรงเรียนอื่น และปัจจัยหลักแห่งการช่วยเหลือ คือ เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ชุมชน และโรงเรียนอื่นในการพัฒนาครูและบุคลากรร่วมและสนับสนุน ส่งเสริมกิจกรรมชุมชน ส่งเสริมโรงเรียนอื่นพัฒนาการจัดการศึกษา และสอดคล้องกับแนวทางในการปฏิบัติในการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่ ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ.2546 : 38) ซึ่งจากแนวทางการปฏิบัติ การส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่ ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาดังกล่าว ผู้บริหารจะต้องสำรวจและศึกษาข้อมูลรวมทั้ง ความต้องการในการสนับสนุนงานวิชาการแก่ ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันที่จัดการศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาวิชาการและพัฒนาคณาภพการเรียนรู้ในการได้รับ การศึกษาของบุคคลครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา จัดให้มี การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบัน สังคมอื่นที่จัดการศึกษา จัดระบบภายในองค์กรให้มีความเหมาะสมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการ จัดการศึกษาของบุคคลครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษาและ แต่งตั้งบุคลากรผู้มีความรู้ความสามารถให้มีหน้าที่ประสานให้เกิดความร่วมมือในการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ในการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาคิดเห็นของครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาที่มีต่อ บทบาทการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดพิษณุโลก มีข้อเสนอแนะจากการ ศึกษาและข้อเสนอแนะสำหรับการ ศึกษาครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

การบริหารงานวิชาการจะบรรลุผลตามขอบข่ายงานวิชาการขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการบริหารงานวิชาการ ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา โดยผู้บริหารจะต้องสื่อสารเผยแพร่ให้ครูและผูปกครองได้เข้าใจ แสวงหาวิธีการที่จะส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง ฝึกฝนให้ เกิดทักษะการเรียนรู้ อันจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนั้นการส่งเสริม สนับสนุน เตรียมความพร้อมผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานวิชาการจึงมีความสำคัญ ตลอดถึงการพัฒนาครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งแสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงานทางการศึกษา บุคคลในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนโดยนำความรู้ประสบการณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น ของบุคคลมาใช้เอื้อต่อการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองของนักเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่องนี้ซ้ำ แต่เป็นการ ศึกษาเพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำกับการบริหารงานวิชาการ โดยใช้ประชากรและกลุ่มตัวอย่างทั้งเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ทั้งเขต
2. ควรศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก โดยวิธีการดำเนินการ ศึกษาแบบอื่น โดยใช้แบบสอบถามเพื่อให้ได้ ข้อมูลเชิงลึกควรใช้วิจัยเชิงคุณภาพ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อจะทำให้ทราบ รายละเอียดเกี่ยวกับ บทบาทของผู้บริหารงานวิชาการอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น
3. ควรจะศึกษาขอบข่ายการบริหารโรงเรียนให้ครบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหาร งานทั่วไป ด้านการบริหารงานบุคคลและด้านการบริหารงานงบประมาณ เพื่อจะทราบบทบาทของผู้บริหารกับการบริหารงานด้านต่างๆ และเป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาต่อไป